

ברפת פהנים בכונת הלב

לו אהבה יתרה", ויכנו לקנים מצות עשה של אהבת ה'. (אצלת השחר, פְּרִשֶׁת נְשָׁא, מְרֹן הַגְרָא"ל שְׁטִינְמָן זצוק"ל).

כְּשִׁיבְקֶשׁ בְּקֻשּׁוֹתָיו יִכְנֹן לְבָקֶשׁ מֵאוֹצֵר מִתְּנֵת חֲנֹם לְעֻבְדוֹתָו יִתְבָּרַךְ וּלְכָבוֹד שְׁמוֹ, וְלֹא יִתְלֶה בְּמַעֲשָׂיו הַטּוֹבִים, וְהִיא סִגְלָה בְּנִלְאָה לְקַבְּלַת הַתְּפִלָּה (סִפֵּר תְּרִידִים קל"א. רש"י וְאֶתְחַנּוּ)

"כֹּה תִבְרָכְךָ אֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל", עַל הַכֹּהֵן לִכְנֹן לְקִנִּים מִצְוֹת עֲשֵׂה לְבָרֶךְ אֶת יִשְׂרָאֵל, וְעַל יִשְׂרָאֵל לִכְנֹן לְקִנִּים מִצְוֹה לְהִתְבָּרֵךְ. (מִשְׁנֵה בְּרִינָה סִימּוֹן כ"ח סק"א בְּשֵׁם סִפֵּר תְּרִידִים)

אֵת בָּאוֹר הַמִּלִּים יִכְנֹן בְּמִוֶּשֶׁבָה וְלֹא יוֹצִיא מִפִּיו

יְבָרְכָהּ: בתורה, בחכמה, בבריאות, בשמחות חיים, בבנים, ובכמון.	י-ה-ו-ה: אדון הכל, היה הונה ויהיה, ומהנה את הכל בכל רגע.	וְיִשְׁמְרָהּ: תשמור בני ובנותי, תשמרני-מגזלנים, מחלאי הגוף והנפש, מחלול ה', מאבדה, מיצר הרע, מעין הרע, ושלא תבוא רעה מהבכרה.	אָמֵן (כ"ר) א-ל נא קרב תשועת מצפיה (א-ו-ק-ת-ם)
יָאֵר: תאיר עיני בתורה, תצליח מזלי, תתן לי בנים (וחתנים) תלמידי חכמים שיאירו בתורה.	י-ה-ו-ה: אדון הכל, היה הונה ויהיה, ומהנה את הכל בכל רגע.	פָּנָיו תאיר לי בפנים שוחקות, כלם יכירו שהשמחת ה' מלנה אותי.	וְיִחַפְּרָהּ: במתנת חנם, בחן וכבוד, תמלא בקשתי בעת צרה, אמצא חן בעיניך ובעיני הבריות*, תתן לי דעת ובינה וחבה ללמוד התורה.
יִשְׂאֵ: תקבל תפילתי, תמחל עוונותי, תפנה אלי גם כשאחטא, תכבש כעסך ממני ותחוס עלי.	י-ה-ו-ה: אדון הכל, היה הונה ויהיה, ומהנה את הכל בכל רגע.	פָּנָיו שלא אחיה בהסתר פנים.	אֱלֹהֶיךָ תתן לי עשר וממשלה, ובכל מקום יהיו מדות הרחמים נשואות אלי.
לָהּ להיות בשלמות המדות ובשלוח.	וְיִשָּׁם: תתן, ותעזר לי.	אֱלֹהֶיךָ פדה סועים פתח סומים ישעך מצפים (פ-ס-ו-ז-ח-ט-י-כ)	שְׁלוֹם: **תן לי שלום, ועל ידו יחולו כל הברכות עלי, שהשלום הוא כלי המחזיק כל הברכות.
אָמֵן (כ"ר) דלה יוקשים וקבץ נפוצים סמוך י-ה מפלחנו (ד-ו-ז-ח-ט-י-כ)			

*הַצִּירָה זֹוּג, יִכְנֹן עַל כֶּךָ בְּמִלַּת "וְיִחַפְּרָהּ" (בְּשֵׁם הַגְרָא"ל מִנְבִּיטְסְקִי שְׁלִיט"א)

**בְּחֻבַּת "שְׁלוֹם" יְכוּל לִכְנֹן עַל כֶּךָ רְפוּאָה וְעַל כֶּךָ יְשׁוּעָה שְׂרָצָה, כִּי בְּרַפְת "שְׁלוֹם" כּוֹלֶלֶת הַכֹּל.

(בְּשֵׁם הַגְרָא"ל רִבִּי יִצְחָק אֵידֶלְשְׁטֵיין זצוק"ל)

"בְּזִמְנוּ בְּרַפַּת כְּהֲנִים נִפְתָּחִים שְׁעֵי רַחֲמִים וְחֶסֶד בְּעוֹלָם כְּלוּ, וְנִי שְׁמִתְפַּלֵּל עַל צַעְרוֹ יִתְהַפֵּךְ לוֹ הַדִּין לְרַחֲמִים." (וְהֵר הַקְּדוֹשׁ נְשָׂא קמ"ז ב')

"בְּבְרַפַּת כְּהֲנִים יִחוּל הַשֹּׁפֵעַ עַל הַמִּתְבָּרְכִים כְּפִי הַכֶּנֶת כָּל אֶחָד מֵהֶם" (סִפֵּר הַעֲקָרִים בְּמֶאֱמָר רִבִּיעִי פָּרָק י"ט)

"כֹּל הַבְּרָכּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם עַד כֹּסֵא הַכְּבוֹד כְּלוּלוֹת בְּמִלּוֹת קְצָרוֹת שֶׁבְּבְרַפַּת כְּהֲנִים" (צ"ב סִפֵּר נְשָׂא)
"בְּזִמְנוּ בְּרַפַּת כְּהֲנִים מִרְאָה הַקְּדוֹשׁ בְּרִיךְ הוּא אֵהְבָה יִתְרָה לְעַם יִשְׂרָאֵל, וְלָכֵן טוֹב וְצָרִיךְ לַחֲנוּךְ אֶת אֵהְבָתוֹ לְקְדוֹשׁ בְּרִיךְ הוּא, וְאֵז כְּפִיִּים הַפָּנִים אֶל הַפָּנִים הַקְּדוֹשׁ בְּרִיךְ הוּא יִרְאֶה

עַל פִּי פִּירוּשׁ חז"ל: סִפֵּר יִצְרֵיה, תִּרְגוּם וְיִנְתֵּן בּוֹ גְּזִיאֵל, סִפֵּר, פְּסִיקֶתָא, וְגָמְרָא, בְּמִדְבַּר רַבָּה, מְדַרְשׁ תַּנְחוּמָא, רִשְׁי, אֲבוֹן עֲזָרָא, ו"ו בְּכּוֹר שׁוֹר, רִמְבוֹן, סְפּוּרְנו, רִבִּי חַיִּים וְיִטְאֵל, אוֹר הַחַיִּים, הַגְרָא, כְּתַב סוֹפֵר, מִלְבִּי"ם, הַעֲמֻק דְּבָר.

מעלות וסגולת ברפת פהגים

"ברפת פהגים מתקיימת בלי תבאי אף אם יחטאו" (היד"א מדבר קדמות מעל ל' א' ג')

כתוב א-ל זעם בכל יום, מי מבטל, ר' אבין בשם ר' אחא ברפת פהגים מבטלת (ירושלמי סוטה פ"ט הלכה י"ד) הפהגים בברכתו מבטלים הקללות הבאים בעולם (קרבן העדה שם)

מדבר זה לבית מדרש זה, וכל כך למה? - כדי לברך את ישראל, שנאמר משגיח מן החללות- מבין כתפותיהם של כהנים, מציץ מן התריס- מבין אצבעותיהם של כהנים, ענה דודי ואמר- לוי- מה אמר לי? וברכה ה' וישמרה (מדרש רבה שיר השירים פרק ב' ט' פ'רשת נשא פ'רשה י"א)

ואני אברכם- זה שאמר הכתוב "דומה דודי לצבי או לעפר האילים, הנה זה עומד אחר כתלני משגיח מן החללות מציץ מן התריס". דומה דודי לצבי, מה צבי זה מידע מהר להר, מבקעה לבקעה, מאילן לאילן, מספה לספה, מגדר לגדר, כך הקדוש ברוך הוא מקפץ מבית נכסות זה לבית נכסות זה, מבית

אמירתה בתקווה

כתב רבנו אליעזר פאפו ז"ל בספרו חסד לאלפים (סימן קכ"ח, ט') יכנו בשבועה מיני טובות שיש בעולם המובאים בספר יצירה (פרק ד' משנה א-ב), והם: חיים, שלום, חקמה, אשר, חן, נוע, ממשלה, וכתב רבנו אברהם אזולאי ז"ל בספרו (חסד לאברהם מעין ב' נר ס"ו) שאלה השבועה רמזים בברכת כהנים, והכוון צריך לכוון בכל אלו השבועה להשפיע ברכה לכל ישראל, וגם השליח צבור ירשם בספרו כך להיות לו לקרון, וגם צריכים הכהנים שהיו בקריאת בדינים אלו, כדי שיעשו עבודה זו שנשארה להם בזמן הזה כתקווה בכל הקדוהיה, וילמדו פשט הפרוש בברכת כהנים, ויברכו בהם ובברכותא דליבא אולי יש תקנה שיעשו פרי למעלה.

וממשנה ברוך (סימן קכ"ח ס"ק קמ"ו) כתב שברפת הפהגים היא ברכה מהקדוש ברוך הוא, והביא לשון הרמב"ם בזה הלכות נשיאת כפים (פרק ט"ו הלכה ז') "אל תתמה ותאמר מה תועיל ברכת הדיין זה? שאין קבול הברכה תלי בפהגים אלא בהקדוש ברוך הוא, שנאמר "ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם", הכהנים עושים מעותות ונצטוו בה, והקדוש ברוך הוא ברחמי מברך את ישראל כהפצו" עכ"ל.

שינוי (סוטה מ"ח) רש"י ג' משום ר' יהושע אומר, מיום שתרב בית המקדש שיבא א' אין יום שאין בו קללה, ונובא (ירושלמי סוטה פ"ט הלכה י"ד) על הפסוק א-ל זעם בכל יום" מי מבטל, ר' אבין בשם ר' אחא ברפת פהגים מבטלת, הפהגים בברכתו מבטלים הקללות הבאים בעולם. (קרבן העדה שם) וכתב בספר חסד לאלפים (להרב אלהה פנקס הפלון מרייט ז"ל תשל"ה ג') שובבר מדברי תנ"ל ששם ישראל הנמצאים בגלות נתונים במדת הדין, אבל הקדוש ברוך הוא אב הרחמן נתן להם את ברכת כהנים לשמירה ממדת הדין והזעם שבכל יום, וגם צוה שהכהנים מחייבים לברך את בניו, ולכן מתאנה הקדוש ברוך הוא לברכת כהנים כדי לבטל את הזעם והרעה מעל בניו, פי רחמי על כל משגיחיו, ועל זה גלה לנו הירושלמי שיש ששים גבורים סביב לעם ישראל ששומרים ומגנים עליהם, והם ששים אותיות שיש בברכת כהנים שמבטלים את הזעם ואת מדת הדין שבכל יום שמעפכת את השפע שיוצא משמים וגורמת לעצירת הפסוק והמזונות, וליסורים בגוף ובנפש ובכל מיני סבל שונים על כל איש ואשה, וכן העדר רוחניות שמעפכת הקדשה, ואמרו תנ"ל ברוח קדשם שמי שנעבד בו חס ושלום הזעם באינו מכה, אזי יבוא לגשיאת כפים ופוצל ממנה ולא ישלט עליו עוד הרעה, ולא עוד אלא שיתהפך על יד הברכות עליו כל הרעה לטובה, לחיים ושלום ונעשו ופרקטס. פי סגולת ברכת הכהנים להשיג הצלחה לעשר כבוד חיים טובים וארזים הצלחה ברוחניות ולבטל כל רעה ועם זאת מן האדם על ידי פנות הכהנים בעת דוכנם בכל יום, וכן עשה השל"ה הקדוש וצ"ל שהיה לוי,

חסד גדול מאת השם

והזהר הקדוש בפרשת נשא בפר (קמ"ו ע"א) הביא בפרקו ערך הברכה "למנון שששעה שהכהן נושא כפיו, צריכים העם להיות באימה וביראה, וצריכים לדעת שששעה ההיא נמצאת עת רצון בכל העולמות, וממברכים עליונים ותחתונים, ואין דין שולט בכל העולמות, לכן יהיה האדם שלא יפסיד את הברכות של שעת הרצון ההיא שפה נמצא שלום בכל העולמות, וזה מה שכתב "וישם לה שלום" ועוד כתב (פרק קמ"ח) ששהיה פורש את ידיו לברך את העם, השכינה שורה על גשרו אצבעותיו, כי הקדוש ברוך הוא שהוא השכינה מסכים עם הכהן באלו הברכות, כי על ידי שהיא שורה על אצבעות הכהנים זה מורה שהיא מסקמת אתם. ובשעה שברכה זו יוצאת מפיו של הכהן, אז אותם הששים אותיות שיש בשלשה פסוקים של "ברכה", "אר", "ישא", יוצאות מפיו ופזרות למעלה לקריע. ויש ששים שרים מקנים על הששים אותיות, על כל אות ואות, יש שר מיוחד, וכלם מודים ומסכימים על כל אלו הברכות, ועל זה נאמר "ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם", כלומר שששים את השם הקדוש המצטרף מששים אותיות על ישראל, וזה הקדוש ברוך הוא מברך את ישראל (רמ"ק והג"ר א) עוד כתב בזה (פרק קמ"ו ע"א) כי שם הקדוש היוצא מברכת כהנים עולה למעלה עד פסא שלמעלה שהוא הבינה והשכינה מסכימה עמהם. ובשעה שהכהנים פורשים ידיהם, מתעורר החסד שלמעלה שמאיר פנים מאירות לישראל, ועל ידי זה סרים ומתבטלים מהם הדינים, וזה שכתוב פה תברכו את בני ישראל, ודקא בני ישראל כי היא נחלתם ולא לשאר העמים שאין להם חלק בפקדונה" עכ"ל.

בשעת ברכת כהנים ישנם פסוקים שיש לכונן, והוא טוב לשמירה ולכל הדברים, ובפרט כשיאמרו ברכת כהנים (ספר "צדוק המור" פ'רשת נשא) ויחשבו אלו הפסוקים ולא יוציא השמות מפיו. וכתב הזהר הקדוש (פרק קמ"ו ע"ב) "אמר רבי שמעון למנון כשהכהנים מברכים יורד שפע של רחמים מצדדים של כ"ב אותיות, והוא שם קדוש שיוצא מכ"ב אותיות של ברכת כהנים: אנקותם, פסתם, פספסים, דינסים", והאמרו דרך תפלה טוב מאד כזה הדרך: א-ל נא קרב תשועת מצפיה, פחדך סר תוציאם ממאסר, פחד סועים פתח סועים ישעך מצרים, וזה יושבים וקובץ נבוצים סמוך ליה-ו-ה מפלתנו. (בשם השל"ה פרשת בהעלותה, בתוכחת מוסר. ובהיאם המגיד בס"מ קכ"ו סק"א) וכן כתב בספר חסד לאלפים שכל פנות שמכונים בכל תבה ותבה בשעה שיוצאת טס לקריע, ופועל פועלת כאשר כון הכהן, פי היא עת רצון לאותם שהם בכלל הברכות וכל מאד להשיג. פועלת מה שחפץ.